

Min Pedagogiska Grundsyn.

Kunskapssyn:

Hur ser jag på kunskap?

Det är fantastiskt att kunna svepas med i ett engagerande nytt ämne och känna lust att ta på sig den arbetsbörda eller arbeta med inhämtande av erfarenheter som sedan sällas ut till någon slags kunskap.

Är kunskap fast och oföränderligt?

Nej och Ja.

Ja, för att kunskaperna är hos oss hela tiden. Nej, för att jag som individ hela tiden måste upptäcka den och göra den till min.

Finns det objektiv kunskap?

Nej. Kunskap måste inlemmas i individen av individen själv för att bli kunskap. Fakta utan inlevelsemöjligheter är som alfabetet – en statisk del av livet. Om man sätter egna ord eller bilder till fakta eller erfarenheter så blir det som blir kvar kunskap, men bara för just den individen. Min kunskap om ett abstrakt fenomen är inte din kunskap.

Kunskapen finns hela tiden efter det att jag erfarit och gjort den till min. Det är först när jag finner användningsområden för den vilande erfarenheten som den kommer upp till ytan och blir kunskap

Den eviga nyfikenheten är den/de kunskap(er) jag anser du vara de viktigaste att ge mina elever. Öppenhet inför andra människors kunskapsmängd och deras erfarenheter. Kunna lyssna till flera synpunkter och dra egna slutledningar, foga samman med hjälp av egna erfarenheter. Resonera sig fram till något som man själv ärligt kan förstå och stå för. Erfarenheten kan göras om igen för att föda kunskapen med nya, reviderade eller annorlunda kunskaper, det är bra att pröva redan gjorda erfarenheter med nya för att utveckla sig.

Undervisningssyn/elevsyn:

Jag vill ha ett avslappnat förhållande till mina elever och kollegor. En individualiserad undervisningsform med dialogen som grundstomme. Jag tror att elever kan och vill lära sig och det är en av mina arbetsuppgifter att finna de koder eller nyckeln som gör att deras erfarenheter kan omvandlas till kunskap. Intresset genererar kunskap och det gör att eleven orkar ta tag i arbetet att omvandla erfarenhet till kunskap. Jag har ett ideal att vara så konkret och konsekvent som möjligt för att fungera som en katalysator. Jag önskar också att erövra den slags positiva envishet som bidrar till att skapa en positiv 'anda' för ämnet. En 'nerv' i arbetet som hela tiden är

närvarande, även om jag inte är där rent fysiskt. Jag tror också på att hellre reagera än alienera. Alla reaktioner är nödvändiga för att skapa ett mänskligt klimat. Jag vill våga vara löjlig och ha humor och humör. Våga prova vågar för att närma mig eleven. Bibelns gyllene regel är en enkel men genialisk regel som är värd att upprätthålla.

Jag finns på skolan för eleven, det är denne som är min uppdragsgivare och huvudrollsinnehavare i skolan. Ett ställe med så många 'stjärnor' behöver en regissör som kan plocka fram bra saker ur eleven, en handledare som försöker se innan det syns. Gott ledarskap märks inte, det bara fungerar...

Jag vill kunna vara flexibel inför vilka arbetssätt som varje grupp elever tillämpar. Det låter luddigt och oklart, men jag tror inte på förutbestämda metoder. Jag vill försöka samla så många användbara metoder som jag kan tillägna mej, ingen är ju perfekt, och det kommer att finnas tillfällen då det går fel, och kunna dra erfarenheter av detta. Man gör någorlunda rätt så länge det inte är exakt fel.

Läromedel är bra om de fungerar. Jag ser dem som ett smörgåsbord där man kan plocka godbitar för att skapa ett för eleven tillfredsställande resultat. Jag känner att jag har lite svårt att svara på den frågan, jag har inte haft tillfälle att pröva så många läromedel. Man får lyssna till andras gjorda erfarenheter och prova lite i taget.

Jag tror att min undervisningsform speglar min syn på undervisning. Jag försöker vara den jag är så långt det är möjligt. Jag försöker vara medveten om att jag inte vet så mycket, och skapa ett ödmjukt och ärligt sätt mot andra människor.